

27 ก.พ. 2567

(ต. ๒๒.๑)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓๙/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๓๑/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ฟ้องคดี
นางสาวดาวดี พลอยแหวน ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๓/๒๕๖๓
หมายเลขแดงที่ ๒๐๐๖/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทวิชาซีพีเฉพาะ
ตำแหน่งพยาบาลปฏิบัติการ สังกัดโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔
กันยายน ๒๕๕๙ ขอรับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท สำหรับ
อยู่ปฏิบัติงาน ๒ ปี และได้รับการอนุมัติให้รับเงินดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีเข้าทำสัญญารับเงิน
เพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ที่บรรจุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘
ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ให้ไว้กับผู้ฟ้องคดี ซึ่งในระหว่าง
การปฏิบัติงานขอใช้เงินเพิ่มพิเศษ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอลาคลอดบุตรตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐
ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๙๐ วัน แต่เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มา
รายงานตัวเข้าทำงาน โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม
๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมารายงานตัวปฏิบัติราชการและชี้แจงเหตุผล หรือลาออกให้ถูกต้อง
ตามระเบียบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ และให้ขอใช้เงินกรณีผิดสัญญาเงินเพิ่มพิเศษ

/จำนวน...

จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ แต่เพิกเฉย ต่อมา งานวินัยและสอบสวน กองนิติการ ได้พิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๑ และเนื่องจากกรณีนี้เป็นการปฏิบัติผิดสัญญาจ้างเงินเพิ่มพิเศษ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องคืนเงินเพิ่มพิเศษที่รับไปทั้งหมดจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของจำนวนเงิน ดังกล่าว รวมเป็นเงินที่ต้องคืนทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ติดตามทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือทวงถาม โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งจะครบกำหนดชำระในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ดำเนินการ จึงตกเป็น ผู้ผิดนัดชำระหนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒ และต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันผิดนัดจนถึงวันฟ้อง เป็นเวลา ๒๙๐ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย ๖,๕๕๓.๗๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๖,๕๕๓.๗๑ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑๐๖,๕๕๓.๗๑ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี
  ๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี
  ๓. ให้ศาลสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี
- ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นให้ทำคำให้การโดยชอบแล้ว แต่มิได้ทำคำให้การยื่นต่อศาล

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า สัญญาพิพาทได้กำหนดเงื่อนไขในการรับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ กล่าวคือ ให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติเป็นเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ทำสัญญา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอลาคลอดบุตร ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๙๐ วัน แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีครบกำหนดลาคลอดเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ แล้วไม่มารายงานตัวเพื่อเข้าทำงาน จนกระทั่งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่ครบกำหนด ๒ ปี นับแต่วันที่ ทำสัญญา กรณีจึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีประพฤติผิดสัญญาพิพาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียก ให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินเพิ่มพิเศษที่ได้รับไปทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี และต้องจ่ายเงินเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกหนึ่งเท่าของเงินที่ได้รับไปตามข้อ ๖ ของสัญญาพิพาท และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินเพิ่มพิเศษไปแล้วจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท จึงต้องคืนเงินที่ได้รับไปทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี และเบี้ยปรับ

/อีกจำนวน...

อีกจำนวนหนึ่งเท่าที่เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท อย่างไรก็ตาม เบี้ยปรับจำนวนหนึ่งเท่าของเงินเพิ่มพิเศษที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชดใช้คืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๖ ของสัญญาพิพาท เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้สัญญาแก่ผู้ฟ้องคดีว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งเป็นเบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร อันมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับตามนัยมาตรา ๓๗๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งหากสูงเกินส่วน ศาลย่อมมีดุลพินิจลดลงเป็นจำนวนพอสมควรได้ตามนัยมาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยพิเคราะห์ถึงทางได้เสียของผู้ฟ้องคดีทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญาพิพาทกับผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ การนับระยะเวลา ๒ ปี ของการปฏิบัติงานชดใช้เงินเพิ่มพิเศษที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับตามสัญญาดังกล่าว จึงเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ครบกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงาน ๒ ปี ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยในระหว่างที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติงานชดใช้เงินเพิ่มพิเศษยังไม่ครบกำหนดเวลา ๒ ปี ตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอลาคลอดบุตรตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๙๐ วัน และเมื่อครบกำหนดเวลาการลาคลอดบุตรแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มารายงานตัวเข้าทำงาน แต่โดยที่การลาคลอดบุตรเป็นสิทธิของผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้อนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีลาคลอดบุตรตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ จึงต้องถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังคงปฏิบัติงานจนถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิลาคลอดรวมระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อชดใช้เงินเพิ่มพิเศษที่รับไป เป็นเวลา ๑ ปี ๒ เดือน ๓๑ วัน (๔๕๗ วัน) เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามสัญญาเป็นระยะเวลา ๒ ปี (๗๓๐ วัน) แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติไปแล้วจำนวน ๔๕๗ วัน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๒.๖๐ ของจำนวนวันทั้งหมดที่ต้องปฏิบัติงานชดใช้และเหลือเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาอีก ๗ เดือน ๓๑ วัน (๒๔๓ วัน) การให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิตามข้อ ๖ ของสัญญาที่พิพาทที่จะเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินเพิ่มพิเศษที่รับไปคืนเต็มจำนวนพร้อมเบี้ยปรับรวมเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ย่อมไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกฟ้องคดี และต้องถือว่าเป็นเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วน แต่เมื่อการกำหนดเบี้ยปรับมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการลงโทษลูกหนี้ที่ไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้อง ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีให้เงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ที่บรรจุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ โดยกำหนดข้อผูกพันให้ผู้ที่ได้รับเงินเพิ่มพิเศษต้องปฏิบัติงานในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นระยะเวลา ๒ ปี นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการจูงใจให้พยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ได้เข้ามาปฏิบัติงานอันเป็นการให้บริการสาธารณะกับผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติผิดสัญญาโดยปฏิบัติงาน

/ในโรงพยาบาล...

ในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ไม่ครบกำหนดเวลาตามสัญญา ย่อมมีผลโดยตรงต่อการวางแผนทางด้านบุคลากรและการจัดทำบริการสาธารณะของผู้ฟ้องคดี จึงเห็นควรให้ลดเบี้ยปรับลงเหลือ ๒๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินในกรณีผิดสัญญาพิพาทเป็นเงินจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท

สำหรับดอกเบี้ยยผิดนัดนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ติดตามทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระคืนเงินเพิ่มพิเศษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือทวงถาม โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งจะครบกำหนดชำระในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ชำระเงิน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดชำระจนถึงวันที่ฟ้องคือ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๓๑๙ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๔,๕๘๗.๒๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๔,๕๘๗.๒๑ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๗๔,๕๘๗.๒๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๗๔,๕๘๗.๒๑ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตรากำหนดจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๓.๑ กำหนดให้พยาบาลที่ทำสัญญาอยู่ปฏิบัติงานชดใช้เงินเป็นเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ทำสัญญาให้มีสิทธิขอรับเงินพิเศษจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งวัตถุประสงค์ของการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษให้แก่พยาบาลบรรจุใหม่นี้ เพื่อเป็นการจูงใจให้พยาบาลบรรจุใหม่ตกลงทำสัญญาว่าจะปฏิบัติงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนครบ ๒ ปี นับแต่วันที่ทำสัญญา จึงจะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษดังกล่าว เพียงแต่โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติใช้วิธีการเบิกเงินเพิ่มพิเศษให้แก่พยาบาลบรรจุใหม่โดยพยาบาลบรรจุใหม่อาจยื่นคำขอรับเงินเพิ่มพิเศษได้นับแต่เมื่อได้ทำสัญญาแล้วเท่านั้น กรณีการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษดังกล่าวจึงมีวัตถุประสงค์แตกต่างจากการให้ทุนการศึกษา ซึ่งลักษณะ

/ของความตกลง...

ของความตกลงในการให้ทุนการศึกษาเป็นการผูกมัดผู้รับทุนให้ต้องปฏิบัติงานขอใช้ทุนตามระยะเวลาตามสัญญา และจะต้องขอใช้คืนเงินทุนซึ่งจะมีหลักเกณฑ์ในการคำนวณเงินที่ต้องขอใช้คืนโดยหักระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานมาแล้วบางส่วน แต่การขอใช้เงินเพิ่มพิเศษมิได้มีหลักเกณฑ์ในลักษณะดังกล่าวแต่อย่างใด เนื่องจากตามข้อ ๓ วรรคสอง ของประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ดังกล่าว เพียงแต่กำหนดให้พยาบาลที่อยู่ปฏิบัติงานไม่ครบกำหนดตามสัญญาจะต้องนำเงินที่ได้รับไปทั้งหมดรวมทั้งค่าปรับอีกจำนวนหนึ่งเท่ามาคืนแก่โรงพยาบาลทันทีนับแต่วันผิดสัญญา ซึ่งข้อ ๖ ของสัญญารับเงินเพิ่มพิเศษที่พิพาท ก็ได้กำหนดข้อตกลงในการขอใช้เบี้ยปรับไว้สอดคล้องกับข้อ ๓ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าวเช่นกัน

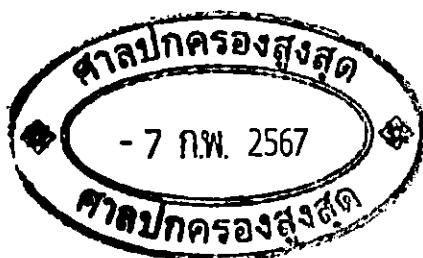
ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีขอใช้เงินเพิ่มพิเศษพร้อมเบี้ยปรับเป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นระยะเวลา ๓๑๙ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยผิดนัดจำนวน ๖,๕๕๓.๗๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๖,๕๕๓.๗๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปีของต้นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหมายให้ทำคำแก้อุทธรณ์โดยชอบแล้ว ไม่ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้องและคำอุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตำแหน่งพยาบาลปฏิบัติการ สังกัดโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำขอรับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ที่บรรจุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ขอรับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท สำหรับอยู่ปฏิบัติงาน ๒ ปี นับแต่วันทำสัญญา และได้รับการอนุมัติให้รับเงินดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าทำสัญญารับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับ

/พยาบาล...

พยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ที่บรรจุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ให้ไว้กับผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ สัญญาระบุกำหนดระยะเวลา การปฏิบัติงานเป็นเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ทำสัญญา คือ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ซึ่งในระหว่างการปฏิบัติงานขอใช้เงินเพิ่มพิเศษ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอลาคลอดบุตรตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๙๐ วัน แต่เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มารายงานตัวเข้าทำงาน โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมารายงานตัวปฏิบัติราชการและชี้แจงเหตุผล หรือลาออกให้ถูกต้องตามระเบียบภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ และให้ขอใช้เงินกรณี ผิดสัญญาจ่ายเงินเพิ่มพิเศษจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ แต่เพิกเฉย ต่อมา งานวินัยและสอบสวน กองนิติการ ได้พิจารณาดำเนินการทางวินัย กับผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๑ และโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ติดตามทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินเพิ่มพิเศษ ที่รับไปจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของจำนวนเงินดังกล่าว รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ บาท ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือทวงถาม โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับ หนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดี มาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีขอใช้เงินจำนวน ๗๔,๕๘๗.๒๑ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุน)

/ที่บรรจุ...

ที่บรรจุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ หรือไม่ เพียงใด

โดยที่คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และไม่ได้ทำคำแก้อุทธรณ์ยื่นต่อศาล ประเด็นในส่วนที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีผิดสัญญาชำระเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ที่บรรจุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ หรือไม่ จึงเป็นอันยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และเมื่อผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์โต้แย้งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เฉพาะประเด็นเกี่ยวกับเบี้ยปรับ กรณีจึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาแต่เพียงว่า มีเหตุสมควรลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ ในการที่จะวินิจฉัยว่าสมควรเพียงใดนั้น ท่านให้พิเคราะห์ถึงทางได้เสียของเจ้าหนี้ทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน... ประกอบกับสัญญาชำระเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ที่บรรจุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ มีสาระสำคัญว่า ผู้ให้สัญญาได้รับอนุมัติให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในอัตรา ๕๐,๐๐๐ บาท โดยมีกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ทำสัญญา คือ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ข้อ ๑ กำหนดว่า ผู้ให้สัญญาได้ทราบและเข้าใจหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามที่ผู้ฟ้องคดีประกาศกำหนดไว้แล้วขณะทำสัญญานี้ ผู้ให้สัญญายินยอมผูกพันและจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวทั้งที่มีอยู่และที่จะมีขึ้นในภายหน้าโดยเคร่งครัดโดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ข้อ ๖ กำหนดว่า ถ้าผู้ให้สัญญาซึ่งได้รับเงินเพิ่มพิเศษแล้ว เป็นผู้ประพฤติดิตสัญญาในข้อหนึ่งข้อใดในสัญญานี้ ผู้ให้สัญญาจะต้องคืนเงินเพิ่มพิเศษที่ได้รับไปทั้งหมดให้แก่ผู้รับสัญญา และต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาอีกหนึ่งเท่าของเงินที่ผู้ให้สัญญาได้รับไป โดยต้องชำระเป็นเงินสดตามจำนวนเงินเพิ่มพิเศษที่รับไปพร้อมทั้งเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาอีกหนึ่งเท่า

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ภายหลังจากผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ลงนามในสัญญาพิพาทเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ต่อมา ได้ขอลาคลอดบุตรตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา

/๙๐ วัน...

๙๐ วัน แต่เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มารายงานตัวกลับเข้าทำงาน จนกระทั่งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๑ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติงานไม่ครบระยะเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ทำสัญญารับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินเพิ่มพิเศษที่ได้รับไปทั้งหมดพร้อมกับเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปตามสัญญาข้อ ๖ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่โดยที่การกำหนดเบี้ยปรับมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการลงโทษลูกหนี้ที่ไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้อง ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีมีการทำสัญญาให้เงินเพิ่มพิเศษสำหรับพยาบาลบรรจุใหม่ โดยกำหนดข้อผูกพันให้ผู้ที่ได้รับเงินเพิ่มพิเศษต้องปฏิบัติงานในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ เป็นระยะเวลา ๒ ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการจูงใจให้พยาบาลบรรจุใหม่ (เฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับทุนฯ) ได้เข้ามาปฏิบัติงานอันเป็นการให้บริการสาธารณะกับผู้ฟ้องคดีให้มีความต่อเนื่องอย่างน้อยภายในระยะเวลาดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติผิดสัญญา โดยปฏิบัติงานในโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติไม่ครบกำหนดเวลาตามสัญญา ย่อมมีผลโดยตรงต่อการวางแผนทางด้านบุคลากรและการจัดทำบริการสาธารณะของผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามสัญญาเป็นระยะเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ทำสัญญา (๗๓๐ วัน) แต่เมื่อนับระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อขอใช้เงินเพิ่มพิเศษที่รับไปนับแต่วันที่ทำสัญญา คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ จนกระทั่งวันสุดท้ายที่ได้รับอนุมัติให้ใช้สิทธิลาคลอดบุตร คือ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๔๘๙ วัน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๖.๙๘ ของจำนวนวันทั้งหมดที่ต้องปฏิบัติงานขอใช้ แม้การจ่ายเงินเพิ่มพิเศษดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์แตกต่างจากการให้ทุนการศึกษาซึ่งจะมีหลักเกณฑ์ในการคำนวณเงินที่ต้องขอใช้คืนโดยที่ระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานมาแล้วบางส่วนก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีมาแล้วคิดเป็นระยะเวลา ๔๘๙ วัน ซึ่งเท่ากับ ๒ ใน ๓ ของระยะเวลาที่ต้องทำงานขอใช้ทั้งหมด การให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินเพิ่มพิเศษที่รับไปคืนเต็มจำนวน พร้อมเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าเต็มส่วน รวมเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถือว่าเป็นเบี้ยปรับที่สูงเกินส่วน การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาลดเบี้ยปรับลงจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของเงินค่าปรับที่ต้องขอใช้ คงเหลือเงินค่าปรับที่ต้องชำระจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท และวินิจฉัยให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินในกรณีผิดสัญญาพิพาทเป็นเงินจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท นั้น จึงชอบแล้ว

สำหรับดอกเบี้ยพินัดได้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มีการแก้ไขมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ บัญญัติว่า ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กัน

/และมีได้...

และมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้ร้อยละสามต่อปี
 วรรคสอง บัญญัติว่า อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับ
 สภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลัง
 พิจารณาทบทวนทุกสามปี ให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก
 กับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ที่แก้ไขใหม่ บัญญัติว่า
 หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วย
 อัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบ
 ด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น และมาตรา ๗ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว
 บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
 โดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้
 ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้
 ใช้บังคับ โดยผลบังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว ดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่
 พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับยังคงคิดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินที่ต้องชำระ
 ส่วนดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนด
 ดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสามต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่
 ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมาย
 แพ่งและพาณิชย์ที่แก้ไขใหม่บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ของต้นเงินที่ต้องชำระ
 เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑
 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ติดตามทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระคืนเงินเพิ่มพิเศษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่
 ได้รับหนังสือทวงถาม โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
 ซึ่งจะครบกำหนดชำระในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ชำระเงิน ผู้ถูกฟ้องคดี
 จึงต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันถัดจาก
 วันที่ครบกำหนดชำระจนถึงวันฟ้องคดี คือ วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๓๑๙ วัน
 คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๔,๕๘๗.๒๑ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี
 ทั้งสิ้นจำนวน ๗๔,๕๘๗.๒๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน
 ๗๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสามต่อปี
 หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา
 บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปีของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔
 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/การที่...

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินจำนวน ๗๔,๕๘๗.๒๑ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาล บางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุด เห็นฟ้องด้วยในผล

พิพากษายืน

นายวุฒิชัย ไทยเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิมปโหวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิรัช ร่วมพงษ์พัฒนนะ

